

בבית המשפט העליון

בש"פ 6986/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 3.10.2018 במ"ת 7944-11-17

תאריך הישיבה: ב' בחשון התשע"ט (11.10.2018)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני; עו"ד מעיין נופר עמון

בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסי

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' דון) מיום 3.10.2018 במ"ת 7944-11-17, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

2. נגד העורר, יליד 1986, הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים המייחס לו עבירות מין חמורות בשתי קטינות: האחת קרובת משפחתו (אחייניתו), ילידת 2001, והשניה היא חברתה, ילידת 2003. כתב האישום נגד העורר כולל עבירות של מעשה מגונה ומעשה סדום בכת משפחה קטינה - כלפי אחייניתו; ועבירות אינוס, מעשה סדום, בעילה אסורה בהסכמה ומעשה מגונה בקטינה - כלפי חברתה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. במסגרת הליכי הדיון בבקשת המעצר הוגשו שלושה תסקירי מעצר בעניינו של העורר. בתסקיר הראשון מיום 9.11.2017 השירות לא המליץ על שחרור העורר לחלופת מעצר שהוצעה – ביתה של קרובת משפחתו, בנמקו בין היתר כי שחרורו של העורר לחלופה זו עלול לחשוף את האחיינית המתלוננת ללחצים נפשיים ורגשיים, גם אם חלופת המעצר תהא רחוקה מביתה. עוד צוין כי קיים סיכון גבוה להישנותה של התנהגות פוגענית מצדו של העורר, וכי העורר מבטא בהתנהגותו ובהתייחסותו לאישומים נגדו עיוותי חשיבה המאפיינים עברייני מין.

4. בדיון מיום 16.11.2017 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה וביקש מבית המשפט להורות על הזמנת תסקיר מעצר משלים לתסקיר הראשון. בית המשפט נעתר לבקשה והורה על הגשת תסקיר מעצר משלים. בתסקיר המבחן המשלים שהוגש ביום 23.11.2017 (להלן: התסקיר השני) שב והמליץ שירות המבחן על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. שירות המבחן התרשם כי גם מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא ערבים מתאימים לא יהיה אפקטיבי, וכי לא יהיה בו כשלעצמו כדי להוות גורם הרתעתי ומציב גבולות.

5. בדיון שהתקיים ביום 26.11.2017 ציין בא-כוח העורר כי יש באפשרות העורר להציע חלופות נוספות אחרות אשר לא נבחנו על ידי שירות המבחן בתסקיר השני. אי לכך, בסיום הדיון הורה בית המשפט על הכנת תסקיר משלים נוסף בעניינו של העורר אשר יבחן את הערבים הנוספים שהוצעו על ידו, וזאת לפנים משורת הדין ובאופן חריג ביותר.

ביום 13.12.2017 הוגש התסקיר המשלים הנוסף בעניינו של העורר (להלן: התסקיר השלישי), בו נבחנה האפשרות למעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני ביחידת דיור בפיקוחם של מספר ערבים. שירות המבחן התרשם כי למרות שהערבים שהוצעו נכונים לסייע לעורר, הם יתקשו, להערכתו, להציב גבולות לעורר ויתקשו להפחית את הסיכון הנשקף ממנו. עוד צוין כי לאור זאת שהאחיינית המתלוננת, המצויה במצב רגשי מורכב, מביעה את רצונה להיות בקשר עם העורר, ועל רקע היבטים נוספים שפורטו בתסקירים הקודמים, העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני עלולה להקשות על האחיינית המתלוננת לעבור הליך טיפולי משמעותי. אי לכך, סבר שירות

המבחן כי כל חלופת מעצר שתוצע, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני, לא תאיין את הסיכון הנשקף מהעורר.

6. ביום 21.12.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני ביחידת הדיור שהוצעה על ידו ואשר נשללה על ידי שירות המבחן בתסקיר השלישי, וזאת בכפוף לתנאים שונים שקבע.

7. ביום 27.12.2017 הגישה המדינה ערר לבית משפט זה על החלטתו האמורה של בית המשפט המחוזי. בהחלטה מיום 29.12.2017 קיבל בית משפט זה (השופטת ד' ברק-ארז) את ערר המדינה, והורה על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים נגדו. בין היתר נקבע כי מכלול הנסיבות אינו תומך במסקנתו של בית המשפט המחוזי כי ניתן להבטיח את איון המסוכנות הנשקפת מהעורר, וכי לנוכח המתואר בתסקירים, לא היה מקום בנסיבות הענין לסטייה מההמלצות השליליות של שירות המבחן.

8. כעבור זמן הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו לבית המשפט המחוזי. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 27.6.2018 דחה בית המשפט את בקשת העורר לעיון חוזר, בנמקו כי למרות התארכות ההליך ולמרות שהחברה המתלוננת כבר העידה, אין מקום לשנות מהחלטתו האמורה של בית המשפט זה מיום 29.12.2017.

9. על החלטה זו הגיש העורר ערר לבית משפט זה. בהחלטה מיום 12.7.2018 דחה בית משפט זה (השופטת ע' ברון) את הערר, בנמקו כי לעת הזו, לנוכח מסוכנותו של העורר העולה מתסקירי שירות המבחן, ובעת שהאחיינית המתלוננת ממאנת להגיע כדי למסור עדות, לא ניתן להפיג את מסוכנות העורר בחלופת מעצר.

10. בשלב זה הגיש העורר בקשה נוספת לעיון חוזר, ובית המשפט הורה על קבלת תסקיר משלים. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 3.10.2018, לאחר קבלת התסקיר המשלים אשר לא בא בהמלצה לשחרר את העורר לחלופת מעצר, דחה בית המשפט את בקשת העורר לעיון חוזר.

11. כעת מונח בפני ערר על החלטתו האמורה של בית המשפט. העורר טוען כי שגה בית משפט קמא בעת שהתבסס בהחלטתו על החלטת בית משפט זה מיום 29.12.2017, וכי לאור מכלול נסיבות המקרה - עברו הפלילי הנקי של העורר, היותו

מאחורי סורג ובריח מזה 12 חודשים, העובדה שהעורר הוכה על ידי כלואים אחרים במהלך מעצרו, וכן העובדה שהאחיינית המתלוננת אינה מתייצבת לדיונים, ובשל כך נקבע דיון המשך לשמיעת ראיות רק ביום 1.1.2019 - יש לקבל את הערר ולהורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

12. בדיון לפני חזרו באי כוח העורר על נימוקי הערר דלעיל, תוך הדגשה על הימשכות ההליך. כן נטען כי בתסקיר האחרון מיום 6.9.2018 לא נקבעה מסוכנות גבוהה מצד העורר, להבדיל מאשר בתסקירים הקודמים. כן נטען כי בית משפט קמא ממנע מלדון בבקשה לעיון חוזר לגופה בנימוק שהוא מחויב להחלטת בית משפט זה מיום 29.12.2017.

באת כוח המדינה עמדה על כך כי מעצרו של העורר נשען על עילת המסוכנות, כפי שנקבע בשתי ההחלטות של בית משפט זה, כמו גם על החשש לשיבוש מהלכי משפט, חשש עליו ניתן דגש בתסקיר האחרון בעניינו של העורר. כן צוין כי כבר בחודש יולי ביקשה התביעה הוצאת צו הבאה נגד האחיינית אך בית המשפט נענה לבקשה רק ביום 2.10.2018. התביעה גם ביקשה קביעת מועדי דיונים קרובים יותר אך לא נמצאו מועדים מתאימים. לבסוף צוין כי בחודש שעבר הוארך מעצרו של העורר על ידי בית משפט זה, בהסכמתו.

דיון והכרעה

13. מסגרת דיוננו היא ערר על החלטה בבקשה לעיון חוזר. הליך בקשה לעיון חוזר לא נועד לשמש מסלול לערעור מחודש על החלטת המעצר (בש"פ 2274/02 זכריה עמרם נ' מדינת ישראל (18.3.2002); בש"פ 2252/15 פלוני נ' מדינת ישראל (8.4.2015)). הליך זה מוגבל למקרים בהם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52(א) לחוק המעצרים).

במקרה דנן, ספק אם התקיימה עילה לבקשה נוספת לעיון חוזר מצד העורר לאחר שבקשה קודמת שלו לעיון חוזר נדחתה כאמור.

14. מכל מקום, קשה להפריז בחומרת העבירות והמעשים המיוחסים למשיב, ואין צורך לפרטם. מעשים אלה, מהותם, היקפם ומשכמם מצביעים כשלעצמם על מסוכנות גבוהה. המדובר במסוכנות "זועקת" (בש"פ 7882/16 מדינת ישראל נ' ג'זין

(8.11.2017). זאת, לצד חשש מובנה לשיבוש הליכים כאשר מדובר בעבירות מין במשפחה (בש"פ 3618/18 מדינת ישראל נ' פלוני (11.5.2018)).

15. בנסיבות אלה, ונוכח ההמלצות השליליות החוזרות של שירות המבחן, בדין נדחתה הבקשה של העורר לעיון חוזר.

16. אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה היום, ב' בחשון התשע"ט (11.10.2018).

שׁוֹפֵט